

Skapa en mötesplats för idéer och entreprenörer

Sverige måste ta bättre vara på uppfinnare som har idéer med växtkraft – och underlätta deras möte med dem som äger problemformuleringarna.

Ska vi klara konkurrensen från lågöneländerna måste vi återuppväcka pionjärandan och bättre exploatera nya projekt, patent och uppfinnarbegåvningar. Inrätta ett växthus för idéer – en projekt- och problemförmedling – på Stockholmsmässan i Älvsjö.

Då kan vi få den nysådd som behövs i näringslivet, skriver uppfinnaren Bertil Burström.

De senaste 30 åren har jag medverkat i lika många tekniska mässor och uppfinnarutställningar. Men det senaste decenniet har jag märkt en tydlig förändring i Sverige. **Nyifkna entreprenörer, affärsnäsor och presumtiva exploatörer visar sig allt mer sällan. Även lyckosökarna lyser med sin frånvaro.**

Många företag leds av anställda ekonomer som sällan har lätt för att räkna hem en utdrigg så bra idé. Då VD inte har någon

Låt oss med stöd från staten och Svenskt Näringsliv etablera ett permanent idétorg eller projektväxthus på en plats i Sverige där affärs- och yrkesmän ofta träffas.

Skulle inte ett stort "idéväxthus" fullt med prototyper och idekoncept vara lämpligt mitt i den stora foajén på Stockholmsmässan? Dit kommer beslutsfattare från alla

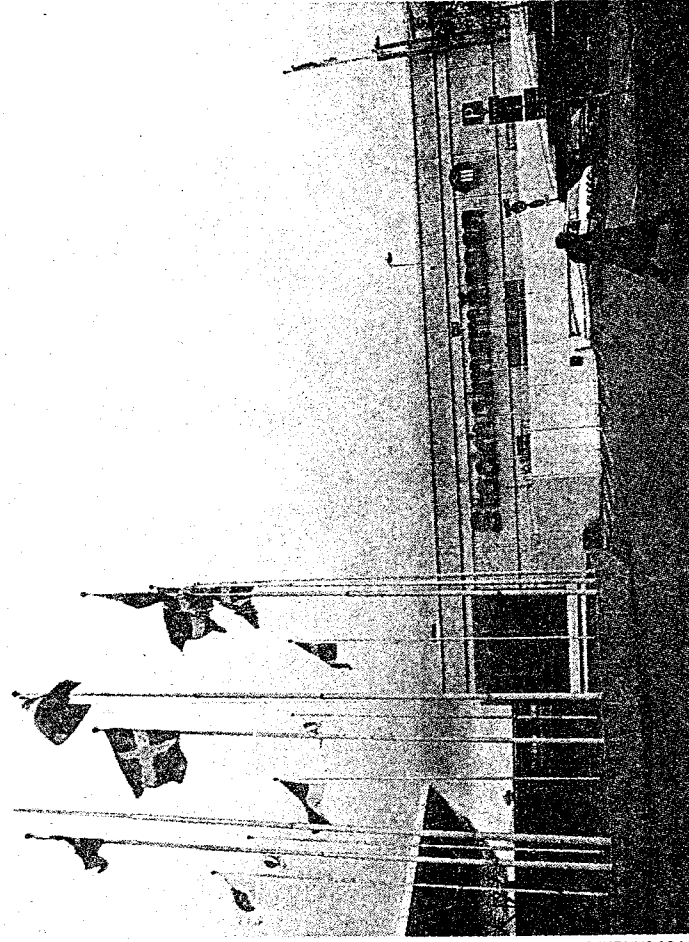

FOTO: JANERIK HENRIKSSON

IDÉTORG. Låt Stockholmsmässan i Älvsjö få ett växthus för fruktbar sammankoppling av idégivare och problemgivare, föreslår Bertil Burström.

allt vad ett sådant "idéhus" skulle kunna erbjuda i samband med de många mässorna.

Uppfinnarnas dilemma att inte hitta draghjälp och exploatörer skulle få en lösning genom denna "match-making".

Många företagare skulle få tillgång till hjärnkraft med nya fräscha infallsvinklar på problemställningar där de kanske kört fast, och många uppfinnare skulle hitta vägen till mer kommersiellt intressanta utmaningar.

En permanent handelsplats för personkontakt och projekt- och problemförmedling skulle ständigt stimulera och korsbefrukta. Inga webbsidor kan ersätta en fysisk konfrontation.

De ambitiösa människorna som upplever sig beskurna i sina anställningar kunde utveckla både sig själva och landet om de fick väljla och vraka bland en stor mängd affärsidéer.

Det behövs inga åtgärder för att förbättra kreativiteten i Sverige. Däremot måste nya grepp till för att goda projekt ska tas tillvara innan de passerat sitt bästa-för-

kan då komma till effektivare användning. Riskkapitalbolagen går ju endast in när affärsmöjligheterna kan fastställas genom reella siffror i etablerade och säljande företag. När objektet endast utgörs av en patentad upptäckning och goda testresultat, är det svårt att hitta utvecklingskapital även för lovande projektet.

Uppfinnare måste vidare kunna lita på att patent inte kan plagieras och köras över baren därför att intrångsgöraren är ekonomiskt stark och patentinnehavaren svag. Patentmyndigheterna borde backa upp genom att återförsäkra sina registreringar i en patentsäkerhetsfond, som kunde skapas genom påslag på patentansökningsavgiften för företag över viss storlek.

Mindre erfarna pionjärer behöver prisbilligare juridisk hjälp samt allmän rättstrygghet. Berörda intresseorganisationer måste stärka sitt medlemsstöd och sin juridiska rådgivning.

Sverige måste ta bättre vara på uppfinnare som har idéer med växtkraft – och underlätta deras möte med dem som äger problemformuleringarna.

Ska vi klara konkurrensen från låglöneländerna måste vi återuppväcka pionjärandan och bättre exploatera nya projekt, patent och uppfinnarbegävnings. Inrätta ett växthus för idéer – en projekt- och problemförmedling – på Stockholmsmässan i Älvsjö. Då kan vi få den nysådd som behövs i näringslivet, skriver uppfinnaren Bertil Burström.

De senaste 30 åren har jag medverkat i lika många tekniska mässor och uppfinnarutställningar. Men det senaste decenniet har jag märkt en tydlig förändring i Sverige. **Nyfikna entreprenörer, affärsmän och presumtiva exploitörer visar sig allt mer sällan. Även lycköskarna lyser med sin frånvaro.**

Många företag leds av anställda ekonomer som sällan har lätt för att räkna hem en aldrig så bra idé. Då VD inte har någon skyldighet att riskera sin anställning, avvaktar han med köp till dess uppfinnaren startat tillverkningsbolag och kan bevisa att den nya produkten går att leverera och faktureras. De anonyma ägarna låter sig nöja med medelmåttig utveckling, liksom Sveriges rekordmånga aktiesparare som ogärna satsar på oprövade projekt.

Allt färre vill och vågar riskera välmåga och anseende i en företagskultur som för länge sedan tappat pionjärandan, och där politiska ägare inskränker sig till ett medialt krattande på storföretagens arena. Vad kan göras för att få teknikens byggarbete att satsa på nytt?

Låt oss med stöd från staten och Svenskt Näringsliv etablera ett permanent idétorg eller projektväxthus på en plats i Sverige där affärs- och yrkesmän ofta träffas.

Skulle inte ett stort "idéväxthus" fullt med prototyper och idékoncept vara lämpligt mitt i den stora foajén på Stockholmsmässan? Dit kommer beslutsfattare från alla

"Många uppfinnare skulle hitta vägen till mer kommersiellt intressanta utmaningar."

branscher någon gång under året, och de skulle där kunna botanisera bland intressanta uppslag och även själva ställa ut efterlysningar på lösningar på olika problem. Svenska uppfinnareföreningen kan säkert ta på sig uppgiften att tydligare visualisera

IDÉTORG. Låt Stockholmsmässan i Älvsjö få ett växthus för fruktbar sammankoppling av idégivare och problemlösare, föreslår Bertil Burström.

allt vad ett sådant "idéhus" skulle kunna erbjuda i samband med de många mässorna.

Uppfinnarnas dilemma att inte hitta draghjälp och exploitörer skulle få en lösning genom denna "match-making".

Många företagare skulle få tillgång till hjärnkraft med nya fräscha infallsvinklar på problemställningar där de kanske kört fast, och många uppfinnare skulle hitta vägen till mer kommersiellt intressanta utmaningar.

En permanent handelsplats för personkontakt och projekt- och problemförmedling skulle ständigt stimulera och korsbefrukta. Inga webbsidor kan ersätta en fysisk konfrontation.

De ambitiösa människorna som upplever sig beskurna i sina anställningar kunde utveckla både sig själva och landet om de fick välja och vraka bland en stor mängd affärsidéer.

Det behövs inga åtgärder för att förbättra kreativiteten i Sverige. Däremot måste nya grepp till för att goda projekt ska tas till vara innan de passerat sitt bäst-före-tid-turm.

Eftersom Exportkreditnämnden kunnat tillskapas för osäkra exportmarknader skulle väl även Tekniska risknämnden kunna etableras, med uppgift att lämna säkerheter till låneinstitut för verifierade innovationsprojekt som väntar på förverkligande.

Om en seriös uppfinnare lagt ned mycket tid och pengar på ett projekt, borde en institutionell skyddsborgen räcka utan krav på ytterligare åtaganden och kostsamma utredningar som ändå inte kan klarläggas hur framtiden kommer att gestalta sig.

Pengarna för byråkratin i Nutek och Almi

kan då komma till effektivare användning. Riskkapitalbolagen går ju endast in när affärsmöjligheterna kan fastställas genom reella siffror i etablerade och säljande företag. När objektet endast utgörs av en patenterad uppfinning och goda testresultat, är det svårt att hitta utvecklingskapital även för lovande projektet.

Uppfinnare måste vidare kunna lita på att patent inte kan plagieras och köras över baren därför att intrångsgöraren är ekonomiskt stark och patentinnehavaren svag. Patentmyndigheterna borde backa upp genom att återförsäkra sina registreringar i en patent-säkerhetsfond, som kunde skapas genom påslag på patentansökningsavgiften för företag över viss storlek.

Mindre erfarna pionjärer behöver prissbilligare juridisk hjälp samt allmän rättstrygghet. Berörda intressorganisationer måste stärka sitt medlemsstöd och sin juridiska rådgivning.

Bertil Burström

innovatör och rådgivare i uppfinnarjuridik, Angelholm, styrelsemedlem i tre uppfinnarföreningar